

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20640/2024
23.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у правној ствари предлагача АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Михајло Михајловић, адвокат из ... и ГГ из ..., чији је пуномоћник Бошко Ристић, адвокат из ..., против противника предлагача ЈП „Путеви Србије“ Београд, ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Прокупљу Гж 487/24 од 24.04.2024. године, у седници одржаној 23.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Прокупљу Гж 487/24 од 24.04.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Прокупљу Гж 487/24 од 24.04.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Прокупљу Р1 776/23 од 08.03.2024. године, ставом првим изреке, одређена је новчана накнада предлагачима за експроприсану непокретност и то за: кат. пар. бр. .. КО ..., површине 36а 29м² уписане у лист непокретности број .. КО ... по цени од 900,00 динара по м² што предлагачима АА са уделом од $\frac{1}{3}$ у износу од 1.088.100,00 динара, ББ са уделом од $\frac{1}{4}$ у износу од 816.525,00 динара, ВВ са уделом од $\frac{1}{4}$ у износу од 816.525,00 динара и ГГ са уделом од $\frac{1}{6}$ у износу од 544.347,00 динара. Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу АА исплати накнаду за изузету непокретност из става првог овог решења у укупном износу од 1.088.100,00 динара са законском затезном каматом од 08.03.2024. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу ББ исплати накнаду за изузету непокретност из става првог овог решења у укупном износу од 816.525,00 динара са законском затезном каматом од 08.03.2024. године до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу ВВ исплати накнаду за изузету непокретност из става првог овог решења у укупном износу од 816.525,00 динара са законском затезном каматом од 08.03.2024. године до исплате. Ставом петим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу ГГ исплати накнаду за изузету непокретност из става првог овог решења

у укупном износу од 544.347,00 динара са законском затезном каматом од 08.03.2024. године до исплате. Ставом шестим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачима АА, ББ, ВВ накнади трошкове поступка у износу од 419.908,00 динара са законском затезном каматом од извршности решења. Ставом седмим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу ГГ накнади трошкове поступка у износу од 64.125,00 динара са законском затезном каматом од извршности решења.

Решењем Вишег суда у Прокупљу Гж 487/24 од 24.04.2024. године, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу шестом изреке првостепеног решења тако што је обавезан противник предлагача да предлагачима АА, ББ и ВВ на име трошкова ванпарничног поступка уместо досуђеног износа од 419.908,00 динара накнади трошкове ванпарничног поступка у износу од 453.658,00 динара са законском затезном каматом од извршности решења до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачима АА, ББ и ВВ на име трошкова другостепеног поступка исплати износ од 67.500,00 динара. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу седмом изреке првостепеног решења тако што је обавезан противник предлагача да предлагачу ГГ на име трошкова ванпарничног поступка уместо досуђеног износа од 64.150,00 динара на име трошкова првостепеног ванпарничног поступка исплати износ од 131.625,00 динара са законском затезном каматом од извршности решења до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу ГГ на име трошкова другостепеног поступка исплати износ од 67.500,00 динара.

Против наведеног другостепеног решења и то одлуке садржане у ставу другом изреке, предлагачи су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП, због потребе уједначавања судске праксе.

Законом о парничном поступку - ЗПП („Сл. гласник РС“ бр. 72/11... 18/20 и 10/23 - други закон) су прописани услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку, онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или потребе новог тумачења права. Предлагачи ревизијом оспоравају другостепено решење којим је одлучено о трошковима поступка. Имајући у виду наведено, Врховни суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер против решења којим се одлучује о захтеву странке за накнаду трошкова поступка применом процесних одредби ЗПП-а не може да се изјави посебна ревизија.

Сходно изнетом, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији предлагача, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП је прописано да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Према одредби става 2. овог члана ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Према томе, под главним захтевом у смислу наведеног члана подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењем сматрају захтеви странке који се истичу поводом или са главним захтевом, односно потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

У конкретном случају ревизија је изјављена против решења о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу које не чини главни захтев. Такође, применом члана 420. став 1. ЗПП, ревизија се може изјавити против решења другостепеног суда којим се поступак правноснажно окончава. У конкретном случају ревизија је изјављена против решења којим се поступак правноснажно не окончава јер се о захтеву за накнаду трошкова одлучује у пресуди или решењу којим се окончава поступак на основу члана 163. став 4. ЗПП-а. Имајући у виду наведено ревизија предлагача против ове одлуке није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић